

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

KWIECIEŃ 2008 r.

ISSN 1732-6885

TRZECIA ROCZNICA ŚMIERCI PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Trzy lata temu, 2 kwietnia 2005 roku o godz. 21:37, świat obiegła wiadomość: papież, Jan Paweł II, nie żyje. Po 26-letnim pontyfikacie odszedł papież, którego już za życia zwano Wielkim. Po jego śmierci wśród pielgrzymów na placu św. Piotra pojawiły się transparenty z napisem „Santo subito” – „święty natchmiast”.

Każdy z nas z pewnością pamięta Jana Pawła II – jego postać, głos, uśmiech, ale chyba przede wszystkim słowa, które kierował do ludzi na całym świecie. Było w nich coś, co w szczególny sposób zaskakiwało, dotykało, poruszało i wskazywało życiową drogę. Dziś zatem, kiedy mija kolejna rocznica Jego śmierci, przypominamy sobie Jego nauczanie, które nabiera szczególnego wymiaru, w chwili, kiedy świat modli się o beatyfikację i kanonizację Jana Pawła II. W chwili śmierci papieża Polaka świat pograżył się w żałobie. To wydarzenie wywołało bowiem niespotykany dotąd smutek, poczucie pustki. Ale czy tylko? W sercach Polaków śmierć Jana Pawła II wywołała również niespotykane poczucie jedności, skupienia oraz modlitwy. Wszystko za sprawą jednego człowieka, którego życie i nauczanie nabrało szczególnego wymiaru.

Dla naszej wspólnoty parafialnej najważniejszym wydarzeniem religijnym, w ramach obchodów trzeciej rocznicy śmierci Jana Pawła II, była msza święta w intencji szybkiej beatyfikacji i kanonizacji papieża. Przewodniczył jej ksiądz proboszcz, Edward Bogaczewicz. Po mszy świętej gru-

pa kilkuset parafian przeszła ze świecami pod pomnik papieża Polaka w kędzierzyńskim Parku Pojednania, w którym przedstawiciele parafii naszego miasta trwali na modlitewnym czuwaniu do godziny 21:37 – do godziny śmierci papieża. Zaskakującym zdaje się fakt, że wśród uczestników nieliczną grupę stanowiła młodzież. Rodzi się zatem pytanie: czy istnieje tak zwane Pokolenie JPII? Trzy lata temu dziennikarze i socjologowie informowali, że mamy do czynienia

z narodzinami nowego pokolenia – Pokolenia Jana Pawła II. Młodzi ludzie, którzy przecież nie znali innego papieża, z dumą podkreślali, że przynależność do tego pokolenia jest dla nich czymś szalenie wartościowym,

a wydarzenia związane z odejściem Jana Pawła II pozwoliły im przeżyć głęboką przemianę wewnętrzną.

Czy po trzech latach, które upłynęły od śmierci papieża, można nadal mówić o istnieniu Pokolenia JPII? Trudno w tej chwili odpowiedzieć jednoznacznie na to pytanie. Opinie w tej sprawie są bowiem podzielone. Dla wielu młodych ludzi wydarzenia sprzed trzech lat stały się jedynie wspomnieniem, które nie przyniosło znaczących zmian. Okazuje się, że wzruszenie, łzy i postanowienia złożone wówczas były dla nich sprawą chwili, impulsu. Pojawiają się również opinie, że Pokolenie JPII jest jedynie wirtualnym pojęciem, które

nie ma odniesienia do rzeczywistości. Choć młodzi ludzie bardzo chętnie przyznają się do swojego przywiązania do Jana Pawła II, to w wielu przypadkach mają ogromne problemy z zastosowaniem jego nauczania w praktyce. Nie oznacza to jednak, że śmierć papieża nie wpłynęła na życie młodzieży. Zmarły papież był przecież dla wielu młodych ludzi prawdziwym duchowym autorytetem, nie zaś ikoną popkultury, którą się podziwia, ale do jej słów nie przywiązuje wielkiej wagi.

W dniach, kiedy wspominamy wydarzenia sprzed trzech lat, wyrażając wdzięczność Bogu za pontyfikat Jana Pawła II, z pewnością pojawiają się pytania o realizację nauczania zmarłego papieża. Z chwilą, kiedy w godzinie śmierci Jana Pawła II zapłonęły świece i rozległa się ukochana pieśń papieża „Barka”, ponownie w milczeniu, ze świecami w ręku przypominaliśmy sobie tamte dni.

Trzy lata po niezwykłych emocjach po raz kolejny chcemy odpowiedzieć sobie na pytanie o gotowość służenia innym, w myśl nauczania papieża. Chcemy, aby te dni, kiedy modlitwy o rychłe wyniesienie na ołtarze zmarłego papieża mają szczególne znaczenie, nie były tylko wspomnieniem osoby papieża Jana Pawła II, ale żeby pomogły nam zgłębić jego naukę, przeżyć ją na nowo i przyczyniły się do wewnętrznej przemiany, zmiany naszego postępowania, bo papieżowi zależało przede wszystkim na tym, aby jego nauczanie było zawsze żywe.

kleryk Adrian

Zdjęcia: Daniel Kubny

WIELKI TYDZIEŃ W NASZEJ PARAFII

Niedziela Palmowa

W tą niedzielę, każdą mszę św. poprzedzała procesja służby liturgicznej z palmami do ołtarza oraz czytanie Ewangelii opisującej tryumfalny wjazd Chrystusa do Jerozolimy. Na pamiątkę

tego wydarzenia kapłani święcili palmy. W czasie mszy św. czytany był opis męki naszego Pana Jezusa Chrystusa według św. Mateusza.

Wielki Czwartek

W Wielki Czwartek o godz. 18.30 rozpoczęła się msza św. Wieczery Pańskiej, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. proboszcz Edward Bogaczewicz, a koncelebrowali księża

wikarzy. Pod koniec mszy św. przedstawiciele parafii oraz klerycy złożyli życzenia kapłanom z okazji ich święta. Adorację Pana Jezusa w ciemnicy prowadziły różne wspólnoty parafialne.

Wielki Piątek

Liturgii Wielkiego Piątku przewodniczył ks. Tomasz Fortalski, a koncelebrowali pozostali księża naszej parafii. Pierwszeństwo adoracji krzyża w tym roku przypadło dzieciom i młodzieży. Po przeniesieniu Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego wartę honorową przy nim objęli kolejarze i harcerze, a adorację prowadziły Róże i młodzież.

Wielka Sobota

Od godz. 7.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim i adoracja Krzyża. W godz. od 11.00 do 15.00 odbywało się święcenie pokarmów, w tym czasie prowadzona była zbiórka darów spożywczych i pieniężnych dla rodzin potrzebujących pomocy. Darami obdarowano 150 rodzin z naszej parafii.

O godz. 18.30 rozpoczęła się liturgia Wigilii Paschalnej. Liturgii sprawowanej przez wszystkich księży parafii przewodniczył ks. Wojciech Modelski. Poszczególne części liturgii: Poświęcenie ognia i przygotowanie paschału, Orędzie Wielkanocne, Liturgia Słowa, Liturgia Chrzcielna, Liturgia Eucharystyczna przygotowywały nas i prowadziły na spotkanie ze Zmartwychwstałym Chrystusem.

Niedziela Wielkanocna

Niedzielę Wielkanocną rozpoczęła procesja rezurekcyjna z Najświętszym Sakramentem na czele której był niesiony krzyż, ozdobiony czerwoną stułą i figura Zmartwychwstałego Chrystusa. Procesji przewodniczył ks. proboszcz Edward Bogaczewicz. Mszę św. rezurekcyjną celebrował ks. Wojciech Modelski, a homilię na wszystkich mszach św. tego dnia głosił ks. Michał Pieńkowski.

Zwieńczeniem uroczystości Wielkiego Tygodnia były popołudniowe nieszpory.

Opracował: **Tadeusz Kucharski**
Zdjęcia: **D. Kubny** i **T. Kucharski**

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrztu, śluby i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„*Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Oliwia Patrycja Morus, Barbara Sawczuk, Wiktoria Leń, Dominik Józef Komander, Bartosz Michał Urbaniak, Dawid Łukasz Kurp, Bartosz Wiktor Pawlisz, Angelika Pomykała, Wiktoria Joanna Giet, Szymon Grzegorz Jałocha, Jędrzej Artur Jałocha, Kacper Smieszek.

Sakrament bierzmowania

„...*przyjmij znamię Ducha Świętego*” – te słowa wypowiedział ks. bp Paweł Stobrawa do 209 osobowej grupy bierzmowanych, odpowiadając na ich pragnienie, aby Duch Święty umocnił ich do mężnego wyznawania wiary i postępowania według jej zasad. W grupie tej było 137 naszych parafian.

Sakrament małżeństwa

„...*ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz, że cię nie opuszczę aż do śmierci.*” – taką przysięgę małżeńską w obecności Chrystusa złożyli sobie:

Marek Wojkowski i Joanna Guzy
Przemysław Raubo i Dagmara Kubica

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Marianna Wnuk I. 65	Rozalia Podeszwa I. 93
Teresa Wantuła I. 59	Paweł Garus I. 66
Jan Kamiński I. 89	Edward Derewieńczuk I. 67

Niech spoczywają w pokoju.

SAKRAMENT BIERZMOWANIA

We wtorek, dnia 1 lutego, **ks. bp Paweł Stobrawa** udzielił Sakramentu Bierzmowania 209 osobom, pochodzącym z następujących parafii naszego dekanatu:

- Parafia p.w. Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła na Osiedlu Piastów – 137 osób,
- Parafia p.w. św. Piusa X Papieża i św. Marii Goretti w Błachowni – 35 osób,
- Parafia p.w. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Sławiećicach – 37 osób.

W naszej parafii do przyjęcia tego Sakramentu młodzież przygotowywał **ks. Michał Pieńkowski**, a wiele pracy w przygotowanie uroczystej liturgii włożył **kleryk Adrian Kłos**.

Udzielanie Sakramentu Bierzmowania uczniom klas III gimnazjalnych i osobom dorosłym z kilku parafii, podczas wspólnej uroczystości, jest realizacją postanowień I Synodu Diecezji Opolskiej. Fakt przyjęcia Sakramentu Bierzmowania przez poszczególne osoby, zostanie odnotowany w księgach parafii, z których pochodzą.

Tadeusz Kucharski

zdjęcia: **Daniel Kubny**

SACRUM W KOŚCIELE

Budynek sakralny, kościół jest wpisany w nasz polski krajobraz. Od dzieciństwa zżyliśmy się z tym widokiem i u nas pośród zwartych bloków stoi kościół. W szczególny sposób wyróżnia się w naszej codzienności, często strzelistą wieżą wybijając się ponad wszystko. Ten budynek jest szczególnym znakiem obecności w świecie treści i wartości świętych, nadprzyrodzonych, obecności „sacrum”. Jest też świadectwem duchowości pokolenia danego czasu. Jest odzwierciedleniem czasu, mentalności epoki, poziomu wrażliwości na piękno.

Budowany dzisiaj każdy nowy kościół musi głosić, że jest dziełem „naszego czasu”. Jest dziełem utrwalającym na wieki myśl i serce obecnego pokolenia. Czy współczesne budownictwo sakralne może rywalizować z dziełami przeszłości? Nie musi, ale tak samo jak dawniej musi iść w tym samym kierunku: budownictwo sakralne ma służyć „sacrum”. Ciągłe zmieniające się gusty, tendencje i poziomy artystyczne muszą wprowadzać nas w atmosferę „świętości”, kościoły muszą przenosić ku innej rzeczywistości. Nie może być inaczej, bo żywy i prawdziwy Jezus Chrystus stanowi centrum przestrzeni kościelnej i w jego imię zbieramy się na liturgii!

W tym momencie myślę o kościele na os. Piastów, poświęconym 21.10.2006 roku. Nasze wspólne wysiłki zmierzają właśnie do tego, aby kościół głosił i wprowadzał w „sacrum”, by przynosił naszą myśl i serce ku

świętej rzeczywistości. Te wysiłki trwają i trwać będą. Cały wystrój kościoła: stacje Drogi Krzyżowej, konfesyjonały, ławki, chrzcielnica, wymalowanie ścian i sufitu, oświetlenie – to wszystko ma pomóc nam w przeżywaniu zgromadzeń liturgicznych i w prywatnej modlitwie. To są etapy, które nas czekają i powoli będziemy je pokonywali. Nie możemy pójść na żadne „skrót”, aby rzeczywiście po kilku latach prostota i piękno całego już wnętrza świątyni wypowiadało „sacrum”.

W 15. roku (od czasu erygowania parafii) stanął przed nami trud wyposażenia kościoła w ławki. Jest to ważny i zarazem kosztowny etap, podobny do np. konstrukcji stalowej dachu kościoła. Na ten cel przeznaczona jest dzisiejsza zbiórka i kolejne trzy – które przeprowadzimy w roku 2008. Będziemy musieli również jeszcze przyszłoroczną wiosnę poświęcić na spłacanie długu, chyba że wzrośnie procent parafian włączających się swoją ofiarą w nasze wiekopomne dzieło.

Ławki do naszej świątyni będą w całości drewniane i będą wykonane z drzewa modrzewiowego o bokach dębowych. Ławki będą ustawione na szynach aluminiowych. Tylne ławki będą miały pionowe

ściany. Ułożenie całości będzie podobne do obecnego ustawienia krzesel. Wykonanie ławek powierzyliśmy Firmie „Światała”, założonej w roku 1886 i przez pokolenia podejmującej tylko stolarstwo sakralne. Firma działa w Sternalicach koło Olesna. Nasze ławki będą podobne do tych z kościoła św. Mikołaja, gdyż ta sama firma je wykonywała. Połowa ławek będzie zamontowana w czasie wakacji, a całość w roku 2008. Pan Damian Światała, wykonawca ławek prosił, aby w roku obecnym często przypominać, że uszanowanie tego wyposażenia kościoła jest nieodzowną sprawą. Zarysowanie ławki czymkolwiek kłuczem, paznokciem, długopisem ..., zostawi ślad, który będą widziały następne pokolenia (*niestety, nieraz o to niszczycielowi chodzi!*). Wierzę jednak, że w naszej parafii następne pokolenia będą korzystały z pięknych ławek, na których nie będzie żadnego śladu naszych czasów.

Z podziękowaniem za kwietniową ofiarę na potrzeby kościoła

i z wielkanocnym pozdrowieniem

ksiądz proboszcz

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

Strona internetowa: www.duchaswietego-kk.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy